

afløst efter Befolkningstallet; med dette som Udgangspunkt har man taget Gennemsnittet af de sidste 5 Aars Ydelser, og Omregulering har fundet Sted efter hver Folketælling. Andre Steder har man afløst paa Grundlag af Indkomstskatterne, hvilket særlig under Krigsperioden med de stærkt forøgede Indkomster har bragt en meget betydelig Forøgelse af Offerafgiften. Som Eksempel i saa Henseende skal jeg nævne Pastoratet i Nyborg Købstad, hvor Afløsning af Højtidsoffer fandt Sted for adskillige Aar siden, medens Afløsning af Offer og Accidenser fandt Sted den 1. April 1917. Da Sagen var for i Menighedsraadet, stemte 7 af dettes Medlemmer for Afløsningen, medens 2 stemte imod. Jeg skal samtidig oplyse, at de offerberetigede Præster som fødte Medlemmer af Menighedsraadet stemte for Afløsningen. I Byraadet, hvortil Sagen blev sendt fra Kirkeministeriet til Erklæring, stemte 7 mod Afløsningen, 5 for den. Men Ministeriet tog intet Hensyn til Byraadets Flertal. Det var for saa vidt en overflødig Formalitet at tilsende Byraadet Sagen, naar man ikke agtede at tage Hensyn til Byraadet, der utvivlsomt, hvad der senere ogsaa har vist sig rigtigt, havde langt det overvejende Flertal af Byens Befolkning med sig. End ikke en Udsættelse af Tidspunktet for Afløsningen kunde man indrømme Byraadet.

Hvorledes Afløsningen har virket i økonomisk Henseende, skal jeg klargøre ved følgende Tal fra de sidste Aaringer. I 1916—17 — Aaret forud for Afløsningen — androg det samlede Beløb af Offer og Accidenser 7 404 Kr. 65 Øre. Efter Afløsningen af Offer og Accidenser androg Beløbet for Aaret 1917—18 8 825 Kr. 44 Øre og for Aaret 1918—19 11 611 Kr. 90 Øre; der var altsaa paa kun 2 Aar en Stigning paa ca. 56 pCt. Da Indkomstskatterne ligeledes er lagte til Grund ved Afløsning af Højtidsoffer, idet det aarlige Vederlag fastsattes til  $\frac{1}{3}$  pCt. af Købstadens virkelige, reducerede Skatteindtægt, er det indlysende, at ogsaa dette Vederlag har været stærkt stigende. Jeg skal blot nævne Tallene fra de to sidste Aar. I Aaret 1917—18 androg Højtidsofferet 4 898 Kr. 12 Øre, i Aaret 1918—19 steg det til 6 444 Kr. 61 Øre; der var altsaa paa et enkelt Aar en Stigning af ca. 33 pCt. Det samlede Afløsningsvederlag til Sognepræst, Kapellan og Kordegn i Nyborg andrager nu ca. 18 056 Kr. 51 Øre, og efter alt at dømme vil dette Beløb baade i

indeværende og det kommende Aar stige stærkt.

Efter det foreliggende Lovforslag skal Afløsningen nu finde Sted efter ensartede Regler, nemlig Befolkningstallet, og jeg forstod den højtærede Kirkeminister saaledes, at han fandt denne Fremgangsmaade baade rigtig og retfærdig. Det forekommer mig derfor besynderligt, at den højtærede Kirkeminister i November 1916 approberede en Afløsning for den Del af Pastoratet, der omfatter Nyborg Købstad, efter Skatteindtægten og for den Del af Pastoratet, der omfatter Aunslev-Bovense Sogn, efter Folketallet. Det forekommer mig rimeligt, om Afløsningen havde fundet Sted paa Grundlag af Folketallet for hele Pastoratet, og man ikke havde skabt uensartede Regler indenfor samme Pastorat. I Lovforslagets § 33 findes følgende Bestemmelse: „Hvor Afløsning er foretaget paa Grundlag af Skatteindtægten, finder der en Omregulering Sted, saaledes at Vederlaget fremtidig fastsættes paa Grundlag af Folketallet. Til Grund for Omberegningen lægges Gennemsnittet af Afløsningsvederlaget for de fem sidste Skatteaar og Folketallet ved den sidste almindelige Folketælling. Hvor Højtidsoffer og Offer og Accidenser ikke allerede er afløste, finder Afløsning Sted fra 1. Januar 1920 at regne paa Grundlag af Gennemsnittet af de sidste 5 Aars Ydelser af denne Art og i øvrigt paa Grundlag af de hidtil gældende Regler. I Tvivlstilfælde afgør Kirkeministeriet, hvorvidt en personlig Ydelse, der ikke udtrykkelig falder ind under Højtidsoffer eller Offer og Accidenser, kan medtages i Afløsningen.“ Heraf fremgaar det tydelig, at Omberegningen foretages paa Grundlag af Gennemsnittet af Afløsningsvederlaget i de 5 sidste Skatteaar og Folketallet ved sidste almindelige Folketælling. Da Skatteindtægten under Krigen har været stærkt stigende, vil det betyde, at de Kommuner, hvor Skatteindtægten er lagt til Grund for Afløsningen, ogsaa i Fremtiden vil komme til at udrede et langt større Beløb til Kirken og dens Præster end de Kommuner, hvor Afløsningen enten ikke har fundet Sted, eller hvor den er sket efter Folketallet. Dette finder jeg er i høj Grad uretfærdigt, idet Uligheden derved fremdeles opretholdes og lovfæstes. Jeg skal derfor henstille til det Udvalg, der faar Sagen til Behandling, at denne Paragraf ændres, saaledes at de 5 normale Aar forud for Krigen lægges til Grund for Omregningen, eller at der fastsættes en Maksimumsprocent for Stigningen